Prezident
Thomas S. Monson

Zmĺkni, utíš sa

Jedného dňa pred niekoľkými rokmi, po tom, čo som si vybavil všetky záležitosti v úrade, mal som silný dojem, že mám navštíviť starú vdovu, ktorá bola klientkou domova dôchodcov v Salt Lake City. Okamžite som sa tam vybral.

Keď som vstúpil do jej izby, bola prázdna. Opýtal som sa vrátnika, kde je, a poslal ma do vstupnej haly. Tam som našiel túto láskavú vdovu spolu s jej sestrou a ďalšou priateľkou, ktoré ju prišli navštíviť. Príjemne sme sa spolu porozprávali.

Počas nášho rozhovoru sa vo dverách objavil muž, aby si z automatu vzal plechovku sódy. Pozrel sa na mňa a povedal: „Počkaj, ty si Tom Monson."

„Áno," odpovedal som. „A vy vyzeráte ako Hemingway."

Povedal, že je Stephen Hemingway, syn Alfreda Eugena Hemingwaya, ktorý slúžil ako môj radca, keď som bol pred mnohými rokmi biskupom a ktorého om volal Gene. Stephen mi povedal, že jeho otec je v tom istom domove a umiera. Gene stále opakoval moje meno, a jeho rodina ma chcela kontaktovať, ale nemohla nájsť žiaden telefonický kontakt na mňa.

Okamžite som sa ospravedlnil svojim priateľkám a išiel som so Stephenom do izby môjho bývalého radcu, kde už boli zhromaždené všetky jeho deti – jeho manželka zomrela už pred niekoľkými rokmi. Členovia rodiny považovali moje stretnutie so Stephenom vo vstupnej hale za odpoveď Nebeského Otca na ich veľké prianie, aby som mohol ešte vidieť ich otca predtým, ako zomrie a odpovedať na jeho volanie. Tiež som cítil, že toto bol ten prípad, lebo keby Stephen práve vtedy nevstúpil do miestnosti, v ktorej som bol na návšteve, nikdy by som sa nedozvedel, že tam Gene je.

Dali sme mu požehnanie. Zaplavil nás duch pokoja. Po príjemne strávenej návšteve som odišiel.

Nasledujúce ráno som mal telefonát, v ktorom som sa dozvedel, že Gene Hemingway zomrel len 20 minút po tom, ako dostal od svojho syna a odo mňa požehnanie.

Vyslovil som tichú modlitbu vďačnosti Nebeskému Otcovi za Jeho vedenie, ktoré ma primälo navštíviť domov dôchodcov a priviedlo ma k môjmu drahému priateľovi, Alfredovi Eugenovi Hemingwayovi.

Rád myslím na to, že myšlienky Geneho Hemingwaya v ten večer – keď nás hriala žiara Ducha, ako sme sa spojili v pokornej modlitbe a vyslovovali kňazské požehnanie – odrážali slová piesne „Master, the Tempest Is Raging" (Majstre, búrka buráca):

Povstaň, môj Vykupiteľ požehnaný!
Už ma viac nenechaj samého,
a nech s radosťou dosiahnem prístav pokojný
a spočiniem na brehu blaženom.

Stále mám rád túto pieseň a svedčím o pokoji, ktorý poskytuje:

Nech je to hnev mora rozbúreného
alebo démoni, ľudia, či hocičo,
nič nemôže pohltiť loď Jeho,
Majstra vôd, zeme a oblohy.

Všetko len Jeho s radosťou poslúcha:
tak zmĺkni, utíš sa.[1]

Počas žiaľu a skúšok, počas strachu a smútku, počas trápenia a osamelosti po strate milovanej osoby, cítime uistenie, že život je večný. Náš Pán a Spasiteľ je živým svedkom toho, že tomu tak je.[2] Jeho slová v svätých písmach sú postačujúce: „Utíchnite a poznajte, že ja som Boh“ (Žalmy 46:11). Svedčím o tom, že je to pravda.

POZNÁMKY

1. „Master, the Tempest Is Raging“, *Hymns,* č. 105.
2. Pozri Richard. L. Evans, „So Let Us Live to Live Forever“, *New Era,* júl 1971, 18.

UČENIE Z TOHTO POSOLSTVA

Toto posolstvo môže utešiť tých, ktorí stratili svojich milovaných alebo tých, ktorí zápasia s ťažkosťami. Okrem posolstva prezidenta Monsona zvážte, že sa podelíte o niektoré z nasledujúcich veršov, na základe potrieb tých, ktorých učíte: Jób 19:25 – 26; 1. Korintským 15:19 – 22; Mosiáš 24:13 – 15; Náuka a zmluvy 122:7 – 9. Ak vás nabáda Duch, môžete svedčiť o pokoji, ktorý vám Spasiteľ udelil počas vašich skúšok.

MLÁDEŽ

Prosím, uzdrav moje srdce

Kelsey LeDoux

Na výročie úmrtia môjho brata som premýšľala nad tým, ako som žila od jeho smrti. Spomínala som si na hroznú bolesť, ktorú som cítila, ale aj na Božie požehnania, ktoré mi dal.

Nikdy som nerozumela tomu, ako môžu ľudia hovoriť, že smrť milovanej osoby prináša požehnania. Nemohla som pochopiť, ako len vôbec môžem mať radosť a cítiť vďačnosť za niečo, čo ma tak veľmi zasiahlo. Avšak jedna noc úplne zmenila môj pohľad na túto vec.

Uprostred noci som sa zobudila a cítila som tak smutná ako nikdy predtým. Zadúšala som sa bolesťou. Klesla som na kolená a vzlykajúc som sa pomodlila k môjmu Nebeskému Otcovi. Celý svoj život som sa učila o uzmierení a o zázračnej uzdravujúcej moci Ježiša Krista. Teraz bola moja viera skúšaná. Naozaj mám vieru? Poprosila som svojho Otca v Nebi, aby uzdravil moje srdce. Bolesť bola príliš veľká na to, aby som sa s ňou vyrovnala sama.

Celé moje telo zaplavili pocity pokoja, útechy a lásky. Cítila som, ako ma Boh vzal do Svojej náruče a ochránil ma pred prudkou bolesťou, ktorú som cítila. Stále mi chýbal môj brat, ale bola som schopná dívať sa na to inými očami. Tak veľa som sa z tejto skúsenosti naučila.

Viem, že Pánova láska a Jeho pokoj sú voľne dostupné. Musíme o ne len požiadať.

DETI

Rozhodni sa byť pokojný

Prezident Monson hovorí, že keď sme pokojní a úctiví, môžeme cítiť pokoj a získať silnejšie svedectvo o našom Nebeskom Otcovi. A Duch Svätý nás môže lepšie nabádať k spôsobom, ako môžeme pomôcť ostatným.

Zapíšte si na papier alebo porozprávajte sa so svojimi rodičmi o jednom zo spôsobov, ako môžete byť pokojní. Nájdite si tento týždeň čas na to, aby ste to skúsili. Keď to skúsite, zapíšte si do denníka svoje pocity a nabádania.

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Printed in Germany. Schválené v anglickom jazyku: 6/12. Preklad schválený: 6/12.
Preklad *First Presidency Message, March 2013.* Slovak. 10663 176

Viera, rodina, pomoc

Aktivácia

S modlitbou preštudujte tento materiál a diskutujte o ňom, ak je to vhodné, so sestrami, ktoré navštevujete. Používajte otázky, aby ste posilnili vaše sestry a aby sa Združenie pomoci stalo aktívnou súčasťou vášho života. Viac informácií nájdete na reliefsociety.lds.org.

Náš prorok, prezident Thomas S. Monson, nás povzbudil, aby sme natiahli „záchrannú ruku tým ktorí potrebujú našu pomoc pozdvihnime ich na vyššiu a lepšiu cestu. . . . Je to Pánova práca, a keď sme na Pánovej strane, . . . máme právo na Pánovu pomoc.“[1]

Pred mnohými rokmi navštívila LaVene Callová so svojou spoločníčkou menej aktívnu sestru. Zaklopali na dvere a otvorila im mladá mamička v župane. Vyzerala chorá, ale čoskoro zistili, že má problém s alkoholom. Navštevujúce učiteľky sa s ňou posadili a začali sa s touto mladou ženou, ktorá zápasila s problémami, rozprávať.

Keď odišli, povedali si: „Je to dieťa Božie. A my máme zodpovednosť jej pomôcť.“ A tak ju často navštevovali. Každý raz videli a cítili zmenu k lepšiemu. Poprosili onú sestru, aby začala chodiť na Združenie pomoci. Sprvu sa zdráhala, ale nakoniec začala chodiť pravidelne. Keď ich povzbudili, začali chodiť na zhromaždenia spolu s jej manželom a dcérou. Jej manžel pocítil Ducha Svätého. Povedal: „Chcem robiť to, čo navrhuje biskup.“ V súčasnosti sú v Cirkvi aktívni a sú spečatení v chráme.[2]

Z písiem

3. Nefi 18:32; Náuka a zmluvy 84:106; 138:56

Z našej histórie

Pomáhať tým, ktorí zišli z cesty, aby sa opäť vrátili k evanjeliu Ježiša Krista bolo vždy súčasťou života Svätých neskorších dní a členiek Združenia pomoci. Prezident Brigham Young (1801 – 1877) povedal: „Majme k sebe súcit, . . . a nech tí, ktorí vidia vedú slepých, až kým oni sami neuvidia svoju cestu.“[3]

Eliza R. Snow, druhá generálna prezidentka Združenia pomoci, s vďakou ocenila úsilie sestier v Ogdene v Utahu, USA, ako sa navzájom posilňovať. „Som si veľmi dobre vedomá toho, že je konané veľké dielo [pod menom služba], ktoré nikdy nebude obsiahnuté v knihách,“ povedala. Ale keď porozumela tomu, že je vedený nebeský záznam práce sestier, keď sa načahujú k tým, ktorých srdcia ochladli, povedala: „Prezident Joseph Smith povedal, že toto združenie bolo zorganizované, aby zachránilo duše. . . . Existuje iná kniha, kde je zaznamenaná vaša viera, vaša láskavosť, vaše dobré skutky a slová. . . . Nič nie je stratené.“[4]

POZNÁMKY

1. Thomas. S. Monson, „Posvätné povolanie služby“, *Generálna konferencia,* apríl 2005, 67, 69.
2. List generálnemu predsedníctvu Združenia pomoci od dcéry LaVene Callovej.
3. Brigham Young, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 107.
4. Eliza R. Snowová, v *Daughters in My Kingdom,* 83.

Čo môžem urobiť?

1. Mám dostatočnú dôveru v to, že môžem požiadať neaktívnu sestru, aby so mnou išla na stretnutie Združenia pomoci?

2. Cítia sestry, na ktoré dohliadam, dôveru v to, že mi môžu položiť otázky týkajúce sa evanjelia?

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Printed in Germany. Schválené v anglickom jazyku: 6/12. Preklad schválený: 6/12.
Preklad *Visiting Teaching Message, March 2013*. Slovak. 10663 176